

- дѣтъ наедно ꙗко да го съжалеать и да го
12 утѣшатъ. И като подигнѣхъ очи-тъ си
отъ далечъ и го не познахъ, възвысихъ
гласъ та плакахъ; и раздра всякой дре-
хъ-тъ си, и ѡхверлихъ пѣрстъ на главы-
13 тъ си кѣмъ небе-то. И сѣдѣхъ съ него на
пѣрсть-тъ ѡ седми дни и седми нощи, и
никой не говори думъ нему, защото виж-
дахъ че болка-та му бѣше много голѣма.

ГЛАВА 3.

- 1 Слѣдъ това отвори Іовъ уста-та си, та
2 проклѣтъ день-тъ си. И говори Іовъ и рече:
3 Да ꙗкогине день-тъ въ който ся родихъ,
И нощъ-та въ която рекохъ: Родѣ ся
мѣжко.
4 Да бѣде тъмнина онзи день:
Богъ да го не потърси отъ горѣ,
И да не изгрѣе на него видѣлина.
5 Тъмнина и ꙗкогинна сѣнка да го обла-
даѣтъ:
Мракъ да сѣди на него:
Мрачность-та на день-тъ да го направи
ужасенъ.
6 Тъмнина да обладае онѣзи нощъ:
Да ся не събере съ дни-тъ на годинъ-тъ:
Да не влѣзе въ число-то на мѣсецы-тъ.
7 Ето, пуста да остане оная нощъ:
Гласъ радостенъ да не дойде върху неѣж.
8 Да ѣхъ прокълѣхъ тѣзи които кълѣхъ
дни-тъ,
Тѣзи които сѣ ꙗкогови да дигнѣтъ Ле-
виаана.
9 Да помрачѣхъ звѣзды-тъ на вечеръ-тъ ѣ:
Да чака видѣло, и да нѣма:
И да не види пѣрвы-тъ лучы на зоръ-тъ:
10 Защото не затвори двери-тъ на майчинъ-
тъ ми утробъ,
И не скры скръбъ-тъ отъ очи-тъ ми.
11 ꙗкогъ не умрѣхъ отъ рожденіе-то?
И не издѣхъхъ щомъ излѣзохъ изъ
утробъ-тъ?
12 ꙗкогъ мѣ прѣхъ колѣнъ-тъ?
Или защо съсци-тъ, за да ссучъ?
13 Защото сега щѣхъ да лѣжъ и да почи-
вамъ; щѣхъ да спѣхъ;
Тогазъ щѣхъ да съмъ въ упокоеніе,
14 Наедно съ царѣ и съвѣтници земны,
ꙗкогъ си градытъ запустѣни;
15 Или съ князове които имахъ злато,
Кои то бѣхъ напълнили домовѣ-тъ си съсѣ
сребро:
16 Или ꙗкогъ извѣргъ, скрытъ, не щѣше да
мѣ има,
Както младенци които видѣло не сѣ ви-
дѣли.

- 17 Тамъ нечестиви-тъ прѣставатъ да смуща-
вать,
И тамъ утрудени-тъ ся упокоявать.
18 Наедно ся упокоявать и плѣнени-тъ:
ꙗкогъ не чуѣхъ гласъ насилническъ.
19 Тамъ сѣхъ малѣкъ и голѣмъ:
И рабъ-тъ е свободенъ отъ господаря си.
20 ꙗкогъ се даде видѣло на злостастный-тъ,
И животъ ꙗкогъ огорченый-тъ въ душъ-тъ,
21 Които ꙗкогъ смѣрть-тъ, и нѣма ѣхъ,
Ако и да ископаѣхъ за неѣж ꙗкогъ пове-
че отъ
колкото за скрыты съкровища,
22 Които ся много радувать, и веселятъ,
Когато намѣратъ гробъ-тъ?
23 Защо ся е бѣло видѣло на челоуѣка, ко-
мута пакъ-тъ е скрытъ,
И ꙗкогъ Богъ е затворилъ?
24 Защото прѣди ястѣе-то ми дохожда сте-
наніе-то ми,
И рыканіе-та ми ся изливать като вода.
25 Защото онова отъ което ся боѣхъ, случи
ми ся,
И онова отъ което треперяхъ дойде въръ
мене.
26 Нѣмамъ миръ, нито упокоеніе, нито ти-
шинъ;
И смущеніе мѣ нападахъ.

ГЛАВА 4.

- 1 Тогазъ Елифазъ Ѣманиецъ-тъ отговори,
и рече:
2 Ако наченемъ да ти говоримъ, ще ти
дотегне ли?
Но кой може ся удържа да не говори?
3 Ето, ты си научилъ мнозина,
И ꙗкогъ немощны рѣшѣ си укрѣпилъ.
4 Твои-тъ думы сѣхъ заячили онѣзи които ся
колебаяхъ,
И колѣна ослабѣли си укрѣпилъ.
5 А сега дойде това на тебе и ти е дотегнѣло:
Докача тя, и смутилъ си ся.
6 Страхъ-тъ ти не е ли ꙗкогъ твоѣ-то дѣрзно-
веніе,
И правость-та на пакътица-та ти твоя-та
надежда?
7 Я си напомни: ꙗкогъ неповиненъ е погы-
нѣлъ?
И двѣ сѣхъ были истрѣбени прави-тъ?
8 Както съмъ азъ видѣлъ, ꙗкогъ орѣхъ
беззаконіе,
И сѣхъ нечестіе, тѣхъ и жьхъхъ.
9 Истрѣбувать ся отъ духаніе-то на Бога,
И отъ дыханіе-то на ноздры-тъ му погы-
нувать.
10 Рыканіе-то на лѣвъ-тъ, и гласъ-тъ на ры-
катель лѣвъ угасѣхъхъ,

м Гл. 42; 11. Рим. 12; 15.
н Неем. 9; 1. Псал. 2; 10.
из. 27; 30.
ф Быт. 50; 10.

а Гл. 10; 18, 19. Іер. 15; 10.
20; 14.

б Гл. 10; 21, 22. 16; 16. 28;

3. Псал. 23; 4. 44; 19. 107;
10, 14. Іер. 13; 16. Амос.
5; 8.

а Іер. 9; 17. 18.

е Гл. 10; 18.

д Быт. 30; 3. Іса. 66; 12.

е Гл. 15; 28.

ж Псал. 58; 8.

з Гл. 39; 7.

а Іер. 20; 18.

і 1 Цар. 1; 10. 4 Цар. 4; 27.

Прит. 81; 6.

к Откр. 9; 6.

л Прит. 2; 4.

м Гл. 19; 8. Псал. 3; 7.

а Іса. 35; 3.

б Іса. 35; 3.

в Гл. 1; 1.

г Прит. 3; 26.

д Псал. 37; 25.

е Псал. 7; 14. Прит. 22; 8.

Осія. 10; 13. Гал. 6; 7, 8.